

REPAOS

— DUPĂ FRANÇOIS COPPÉE —

S lăbiți de strînsori, `ne desprindem cu jale...
Rămii liniștită, amică,
Să văd odihnindu-se fruntea ta mică
În aurul pletelor tale.

Nimic să nu spui — căci ceea ce-ai spune,
De multul noroc ce-î în tine,
Nu face cît zîmbetele clipelor pline
De recunoștinți și minune

Coboară aripa pleoapei mai bine!
Reține sub sînta ei pază
Extazul din ochi și cu el parfumează
Ascunsele gînduri de mine! .

Și eū, cît veī sta visătoare ca luna,
În coate proptit între perne,
Privi-voiū de aproape cum calmul s'așterne
Pe sîn, potolindu-ī furtuna.
